

רבי ברוך פרנקל – הלב שמרגיש את הצבור

ילדים יקרים, היום נלמד על רב
גדול וקדוש שכל חייו היו אהבת
ה' ואהבת ישראל.

הרב ברוך פרנקל היה מנהיג שידע
סוד עצום על כחה של תפלה.

רַבִּי בְּרוּךְ פֶּרְנֶקֶל זֵכֶר צַדִּיק לְבָרָכָה הָיָה הָרַב שֶׁל
הָעִירָה לִיפְנִיךְ בְּאִירוּפָּה.
הוּא אָהַב אֶת ה' מְאֹד, וְלָכֵן הוּא אָהַב כָּל יְהוּדִי וְיְהוּדִי בְּעִירָה.
בְּעִינָיו, כָּל יְהוּדִי הָיָה יֶלֶד אָהוּב שֶׁל בּוֹרָא עוֹלָם!

בְּעֵינֶיהָ חַי אִישׁ צָנוּעַ
וּפְנֵשׁוּט – שׁוֹאֵב הַמַּיִם.
בְּכָל יוֹם הוּא סָחַב דְּלָאִים,
אֲךָ עָשָׂה זֹאת בְּשִׂמְחָה
וְהוֹדָה לַה' עַל כָּחוֹ.
הוּא הָיָה אִישׁ רָגִיל,
שֶׁהָרַב לֹא מְקוֹב מְאוֹד.

יום אחד התרחש משהו קשה. שואב המים חלה מאוד!
הוא שכב קודח מחם במטתו, והרופאים לא ידעו מה לעשות.
אך אנחנו יודעים ש' הוא רופא כל בשר, והבשורה הגיעה לרבי ברוך..."

מָה עָשָׂה הָרַב הַגָּדוֹל כְּשֶׁשָּׁמַע שְׂשׂוּאֵי הַמַּיִם חָלָה?
הָאִם הוּא אָמַר: "זֶהוּ רַק אִישׁ פָּשׁוּט, מָה אֲכַפֶּת לִי?"
חָלִילָה! רַבִּי בָּרוּךְ הַרְגִּישׁ אֶת הַכָּאֵב שֶׁל שׂוּאֵי הַמַּיִם וּמָשׁ
בְּתוֹךְ הַלֵּב שָׁלוֹ!

מִיד נִכְנַס הָרַב לַחֲדָרוֹ,
פִּתַּח סֵפֶר תְּהִלִּים וְהִתְחִיל
לִזְעוֹק לָהּ!

הוא הִתְפַּלֵּל מְכֹל הַנְּשָׁמָה
לְרַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם שִׁישְׁלַח
רְפוּאָה לַיהוּדֵי נְשׁוּבָל.

כְּנִשְׁיֵהוּדֵי מִתְפַּלֵּל עַל חֲבֵרוֹ
– הַנְּשִׁמִּים פְּתוּחִים!

יָמִים שְׁלֵמִים הָרַב לֹא הִכְנִיס אוֹכֵל
לְפִיו! עַד כִּדִּי כֶּךָ הוּא דָאֵג!

מֵרַב בְּכִי וּתְפִלוֹת לֵה', פָּנָיו שֶׁל רַבִּי
בָּרוּךְ נַעֲשׂוּ חֲרוֹת...

הוּא בְּעֶצְמוֹ נִרְאָה כְּמוֹ אָדָם חוֹלָה
מֵרַב צֶעַר עַל אָחִיו.

כִּי רַבִּי בָּרוּךְ יָדַע כָּלֹל שְׁנֵי־לִמּוּד אוֹתוֹ עֲכָשׁוּ יַחַד!

(יְלָדִים, אִמְרוּ אִתִּי בְּקוֹל רָם בְּעוֹדְנוּ שְׁמַיִם יָד עַל הַלֵּב):

כְּשֶׁאַח שָׁלָנוּ בְּצָרָה – הַלֵּב שָׁלָנוּ מִתְפַּלֵּל וְלֹא נָח!

A historical scene featuring a man in a blue and gold patterned coat and a large black fur hat standing next to a dark brown horse-drawn carriage. The carriage is pulled by two dark horses. A man in a dark uniform with a bicorne hat stands by the carriage. The background is a half-timbered house with stone walls and wooden beams. The scene is set on a cobblestone street.

בְּדִיוֹק בְּאוֹתָם יָמִים לַחוּצִים,
הַגִּיעָה לְבֵית הָרַב מִשְׁפָּחָה
מֵאֵד עֲשִׂירָה וְחֹשֶׁבָה.

הֵם רָצוּ לְהַצִּיעַ שְׂדוּךְ – אֶת
הַבֶּן הַלְּמֻדָּן שֶׁלָּהֶם לְבֵיתוֹ
שֶׁל הָרַב.

כָּלֵם הִתְרַגְּשׁוּ, וְהוֹרֵי הַחֲתָן
נִכְנָסוּ לְסִכָּם אֶת הַפְּרִטִּים.

האורחים צפו לראות רב שמח וחוגג בבגדי פאר. אך איזו תדהמה! רבי
ברוך ישב מולם חיוור, עיף ותש כח מרוב צומות... למה הרב נ
נראה כל כך סובל ביום שמחתו?

בְּתֵבַת שִׁידוּכִין

הַמִּשְׁכָּן הַזֶּה הָיָה לְדוֹת הַדָּוִד בְּמִצְרַיִם תָּרִיד
וְהָיָה לְדוֹת הַדָּוִד בְּמִצְרַיִם תָּרִיד

חֲדָחִית מִזְכּוֹר רַמִּי מִיֵּי
הַיָּד הַזֶּה לְיִצְחָק דִּם לְיִצְחָק

הָאֵם הָעֲשִׂירָה, שִׁישְׁבָה מִמּוֹל, לֹא הִבִּינָה,
וְשָׁאֲלָה בְּחֻשָׁשׁ: 'הָאֵם הָרַב אֵינוֹ שָׂמֵחַ בַּשְּׂדוּךְ?
הָאֵם הָרַב רוֹצֶה לְבַטֵּל הַכֹּל?'
הֵם חָשְׁבוּ שְׂאוּלֵי הָרַב כָּבָר לֹא רוֹצֶה בַּחֲתָנָה!

הָשִׁיב לָהֶם רַבִּי בָרוּךְ בְּקוֹל עָנּוֹ: "אֲנִי שָׂמַח בַּהֲצָעָה, אֲךָ לִבִּי נִשְׁבֵּר וּבּוֹכָה לָהּ!"
"שׂוֹאֵב הַמַּיִם שֶׁל הָעִיר שׁוֹכֵב בְּמִצָּב קִשָּׁה!"
"כָּבֵר כַּמָּה יָמִים אֵינֶנִּי אוֹכֵל, וְכָל כַּחוֹתֵי מוֹקְדָּשִׁים לְתַפְלָה עַל רַפּוּאתוֹ!"

וְאִז, קָרָה מַשְׁהוּ מַכְעִיס. הָאִם הָעֲשִׂירָה שְׁמָעָה אֶת דְּבָרֵי
הָרֹב, בְּטָלָה בִּידָה וְאַמָּרָה בְּזִלְזוּל: "אֲנִי מְבִינָה שֶׁהָרֹב מְתַפְלֵל...
אַבֵּל כָּל כֹּךְ הָרַבֶּה? בְּשִׁבִּיל סֶתֶם שׂוֹאֵב מִים פָּשׁוּט!?"
הַחֲדָר נִהְיָה שָׁקֵט מְאֹד.

לְבוֹ שֶׁל הָרַב נִרְעֵד! בְּאוֹתוֹ רָגַע מִמָּוֶשׁ, הֶחְלִיט רַבִּי בָּרוּךְ הַחֲלָטָה מִדְּהִימָה!
הוּא אָמַר: "אִם אִמּוֹ שֶׁל הֶחָתָן לֹא מְבִינָה מָה זֶה צֵעֵר שֶׁל יְהוּדֵי אַחֵר..."
"אִם הִיא לֹא מְבִינָה שְׁכָל יְהוּדֵי הוּא יֵלֵד קְדוֹשׁ שֶׁל ה'..."

"...אינני רוצה חתן שגדל בבית כזה, שלא
שלא אכפת לו מיהודים אחרים!
והרב פשוט בטל את השדוך מד! לא עין אתו העשר והכבוד.
ענין אותו רק חסד, עזרה לזולת, ותפלה אל בורא עולם!"

וּתְפִלּוֹתָיו שֶׁל הָרַב הִתְקַבְּלוּ בַּשָּׁמַיִם! שׂוֹאֵב הַמַּיִם הַבָּרִיא וְחֲזַר לְאִיתָנוּ.
רַבִּי בָּרוּךְ לְמַד אֶת כָּלֵנוּ שֶׁעוֹר עֵנֶק בְּאַהֲבַת יִשְׂרָאֵל:
אֵין דָּבָר גָּדוֹל יוֹתֵר מִלֵּב שֶׁמֶרְגִּישׁ אֶת הַחֲבֵר שְׁלוֹ, וּמִתְפַּלֵּל עָלָיו לֵה'!

ועכשו, ילדים מתוקים, כלנו במקלה אדירה שתגיע עד לשמים!
זכרו לנצח את הסוד של רבי ברוך פרנקל:
"כשאח שלנו בצרה – הלב שלנו מתפלל ולא נח!"